

वा० रा०

॥१२९॥

॥ १२ ॥ शंके दधिमुखस्य परावृत्या गमनात् ॥ १३ ॥ किंचाद्यं हर्षादाख्याति सुग्रीवसंदेशमितिशेषः ॥ तेनच हेतुना जानामि ॥ रामेण श्रुतोयं वृत्तांतइति ॥ तत्तस्माद
कार्यं वनविध्यंसनरूपे कृतेसतीहस्थातुं नोऽस्माकं नक्षमं नयुक्तं ॥ १४ ॥ किंशेषं नकिमपिशिष्टमित्यर्थः ॥ गमनमुचितमितिशेषः ॥ १५ ॥ कर्तव्ये कर्तव्ये भवद्भिः

शीघ्रंप्रेषयसर्वोस्तानितिहोवाचपार्थिवः ॥ श्रुत्वादधिमुखस्यैतद्वचनंश्लक्ष्णमंगदः ॥ १२ ॥ अब्रवीत्तानह्रिश्रेष्ठोवाक्यंवाक्यविशा
रदः ॥ शंकेश्रुतोयंवृत्तांतोरामेणहरियूथपाः ॥ १३ ॥ अयंचहर्षादाख्यातितेनजानामिहेतुना ॥ तत्क्षमंनेहनःस्थातुंकृतेकार्येपरंतपाः ॥
॥ १४ ॥ पीत्वामधुयथाकामंविक्रांतावनचारिणः ॥ किंशेषंगमनंतत्रसुग्रीवोयत्रवानरः ॥ १५ ॥ सर्वेयथामांवक्ष्यंतिसमेत्यहरिपुंग
वाः ॥ तथास्मिकर्ताकर्तव्येभवद्भिःपरवानहं ॥ १६ ॥ नाज्ञापयितुमीशोहंयुवराजोस्मियद्यपि ॥ अयुक्तंकृतकर्माणोयूयंधर्षयितुंबला
त् ॥ १७ ॥ ब्रुवतश्चांगदस्यैवंश्रुत्वावचनमुत्तमं ॥ प्रहृष्टमनसोवाक्यमिदमूचुर्वनौकसः ॥ १८ ॥ एवंवक्ष्यतिकोराजन्मभुःसन्वानरर्ष
भा ॥ ऐश्वर्यमदमतोहिसर्वोहिमितिमन्यते ॥ १९ ॥ तवचेदंसुसदृशंवाक्यंनान्यस्यकस्यचित् ॥ सन्नतिर्हितवारुण्यातिभविष्यच्छुभयोग्य
तां ॥ २० ॥ सर्वेवयमपिप्राप्तास्तत्रगंतुंकृतक्षणाः ॥ सयत्रहरिवीराणांसुग्रीवःपतिरव्ययः ॥ २१ ॥ त्वयाद्यनुकैर्हरिभिर्नैवशक्यंपदा
त्पदं ॥ क्वचिद्रंतुंहरिश्रेष्ठब्रूमःसत्यमिदंतुते ॥ २२ ॥ एवंतुवदतांतेषामंगदःप्रत्यभाषत ॥ साधुगच्छामइत्युक्त्वास्वमुत्पेतुर्महाबलाः ॥

॥ २३ ॥

परवानहं भवदधीनइत्यर्थः ॥ १६ ॥ यद्यपि अहं युवराजोस्मि युष्मानाज्ञापयितुं नेशश्चात्तत्रहेतुः कृतकर्माणोयूयं कृतकर्माणोयुष्मान् इत्यर्थे आर्षमिदं तथापि
परं अतः बलाद्धर्षयितुं न युक्तं ॥ १७ ॥ १८ ॥ अहंप्रभुरितिशेषः ॥ १९ ॥ सन्नतिर्विनयः भविष्यच्छुभयोग्यतां भाविनीं भाग्योन्नतिं आख्याति सूचयति ॥ २० ॥ अत्र
देशे प्राप्तावयं यत्र सुग्रीवस्तत्र गंतुं कृतक्षणाः कृतोत्साहाः ॥ २१ ॥ २२ ॥ महाबलास्ते गच्छामइत्युक्त्वा स्वमुत्पेतुरित्यन्वयः ॥ २३ ॥

सु० कां०

॥१२९॥